

Molí del Cingle

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament A 350 metres per pista forestal de la carretera B-432, punt quilomètric 10'400

Coordenades:

Latitud: 41.99755
Longitud: 2.03385
UTM Est (X): 419982
UTM Nord (Y): 4649956

Classificació

Número de fitxa 08171-34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Tot i conservar l'estructura i les obertures originals, algunes parts de l'edifici es troben en estat de progressiu deteriorament per l'abandonament que ha sofert.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Número inventari Sí, IPIC. 24.111.161
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00007

Descripció

El molí del Cingle està situat sota un marge rocós al peu del rec de Prats, al sud-est del nucli urbà de Prats de Lluçanès. Es tracta d'un edifici de mitjanes dimensions format per un volum primitiu i principal separat en dos cossos i un volum modern adossat a l'est, ambdós formats per planta baixa, primer pis i golfes. El volum principal està construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra gran i regular a la meitat inferior i de mida mitjana a la superior. El volum modern també està construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra, tot i que presenta reformes amb maó. Els dos volums tenen les cantonades diferenciades amb carreus treballats i les teulades de doble vessant, amb aigües a les façanes laterals en el volum primitiu. La façana principal del volum principal, orientada al sud-est, presenta una portalada emmarcada amb pedra treballada i diverses inscripcions a la llinda a l'extrem dret de la planta baixa i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a l'extrem esquerre. Tant al primer pis com a les golfes hi ha una única obertura ubicada a l'extrem esquerre. En ambdós casos es tracta d'una finestra emmarcada amb pedra bisellada i amplit motllurat. La façana sud-oest, orientada al gorg i adossada al cingle, mostra els dos volums que conformen el volum principal. En el de la dreta hi ha una única finestra, a nivell de golfes, emmarcada amb pedra treballada i amb un desaigua de pedra que sobresurt del mur just a sota. El volum de l'esquerra és força més alt (uns 12'5 metres) i té un aspecte robust, ja que està format per carreus grans i no presenta cap obertura. Està adossat al cingle, i la part superior correspon amb la part final de la bassa, ubicada al nord del molí i sobre el cingle. En aquesta façana hi hauria ubicat el carcabà, tot i actualment es troba tapat. La façana nord-est, que té adossat el volum modern, té un pis menys a causa del desnivell. Presenta dues úniques obertures, un portal emmarcat amb pedra treballada i llinda reformada al primer pis i una finestra emmarcada amb pedra bisellada i amplit de pedra, molt desgastat a les golfes. El volum modern presenta una única obertura que dona accés directe a les golfes a la façana nord-oest, dues finestres emmarcades amb pedra treballada i llinda de fusta, a la planta baixa i el primer pis de la façana nord-est, i una finestra petita emmarcada amb pedra treballada i tres eixides col·locades verticalment a la façana sud-est.

Observacions:

A la llinda de la porta principal, entre d'altres inscripcions pràcticament il·legibles, s'hi pot llegir " et Serra me fecit any / 1683", junt amb una creu i l'anagrama IHS dins d'un element de forma octogonal que sobresurt lleugerament.

Història

El molí del Cingle va ser edificat a finals del segle XVII, tal com ho indica la llinda de la porta principal, amb inscripció datada l'any 1683. Tot i així, i tenint en compte la tipologia de la construcció, és probable que el molí existís anteriorment amb una forma primitiva (sense l'habitatge adossat).

Bibliografia

MESTRE, P., Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Prats de Lluçanès. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya. 1998.

